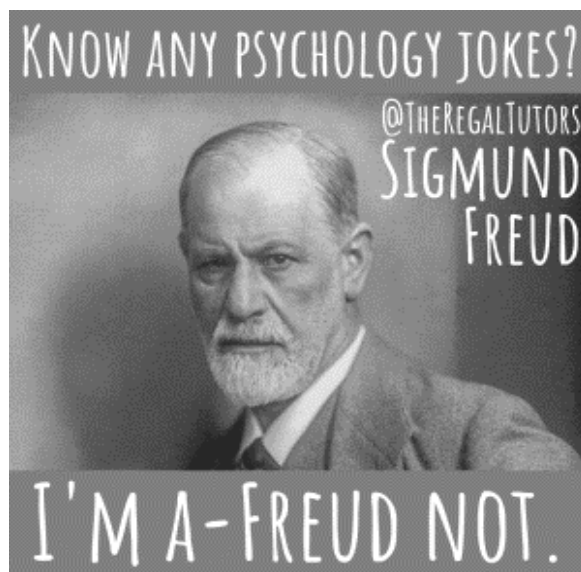

Intervju s profesorom Ivom Žanetićem

1. Zašto ste došli u ovaj kraj Hrvatske, a niste ostali na moru?

Brak s Požežankom, također psihologinjom, i mogućnost stalnog zaposlenja u struci za oboje, što nije bilo moguće u Blatu na Korčuli gdje smo započeli zajednički živjeti u jesen 1984. godine.

2. Što Vas je privuklo kod psihologije da ste baš nju odlučili studirati?

Psihologija je, zapravo, moj drugi izbor. Prvotno sam želio i započeo studirati arhitekturu, ali sam odustao nakon prvog semestra jer se nisam uspio prilagoditi nekim zahtjevima studijskog programa i uvjetima studentskog života u Zagrebu. Psihologija zadovoljava moje zanimanje za razumijevanje uvjeta čovjekova razvoja, osobito utjecaja školskog sustava i školovanja na oblikovanje osobnosti.

3. Kakvi ste bili kao student?

To bolje znaju moji profesori i kolege sa studija. Mjereno općim uspjehom, bio sam vrlo dobar student i završio studij u roku, iskoristivši apsolventsku godinu do kraja. Većinom sam stanovao u studentskom domu u Šarengradskoj, a rado sam se i mnogo družio s kolegama sa studija, mladim profesorima i asistentima te prijateljima iz zavičajnog kluba Korčulana u Zagrebu. Najviše smo se okupljali i družili tijekom vikenda igrajući nogomet i košarku, a s nekolicinom sam rado pjevao dalmatinske klapske pjesme. Često sam išao u kino i gledao kazališne predstave. Učio sam svirati gitaru uz pomoć kolege iz studentske sobe, „cimera“ iz doma u Šarengradskoj.

4. Što Vam je tijekom studiranja bilo najizazovnije?

Najveći mi je izazov bilo svladavanje zahtjeva psihologijskog praktikuma tijekom prve i druge godine studija u kojem sam morao usvojiti opća načela znanstvenog istraživanja i metodologiju eksperimentiranja u psihologiji. To je, ujedno, bio i najvažniji dio mog studija psihologije, program najvećeg transfernog potencijala, koji me osposobio za uspješno rješavanje različitih i mnogobrojnih zadataka školskog psihologa u promjenjivim i nepoznatim uvjetima.

5. Jeste li tijekom života imali nekoga za uzor?

Da, mnoge uzore u različitim životnim razdobljima i područjima. Majka i otac su mi u mnogočemu uzori, kao roditelji i domaćini te kao vješti majstori u svom poslu. Djed po ocu mi je uzor u odnosu prema prirodi, zemlji i moru, kao težak i ribar. Od učitelja i nastavnika najviše se ugledam u profesora psihologije i filozofije te profesoricu hrvatskoga jezika u gimnaziji i profesora odabranih poglavlja iz fizike na studiju psihologije. Krležina su djela najviše utjecala na moj mentalni leksikon i jezični stil. U poeziji mi je uzor Federico Garcia Lorca, u slikarstvu Marc Chagall, u arhitekturi Frank Lloyd Wright.

6. Je li Vam draži posao psihologa ili posao profesora?

To je za mene jedinstven posao u kojem uživam.

7. Koja Vas područja psihologije posebno zanimaju i zašto?

Kognitivna, razvojna, biološka i socijalna psihologija. Želim razumjeti biološke i socijalne uvjete razvoja spoznajnih procesa kako bih mogao utjecati na prilagodbu odgojno-obrazovnog procesa u školi mogućnostima i potrebama današnjih učenika.

8. Koji su Vaši najdraži psihološki autori ili teorije i zašto?

Lav Vigotski, jedan od utemeljitelja razvojne i pedagoške psihologije te psiholingvistike, koji je razvio okvir suvremene teorije o tome kako socijalno iskustvo utječe na kognitivni razvoj, takozvani sociokulturni pristup koji je jedan od najutjecajnijih pokreta u razvojnoj psihologiji.

Jean Piaget, jedan od najznačajnijih istraživača kognitivnoga razvoja djece koji je utvrdio četiri stupnja tog razvoja u funkciji dobi i na njemu zasnovanoga moralnoga razvoja djece: stupanj senzomotorne inteligencije, razdoblje predoperacionalnog mišljenja, razdoblje konkretnih operacija i razdoblje formalnih operacija.

9. Bude li ponekad naporno biti profesor psihologije?

Bude, ali vjerojatno ne toliko koliko je ponekad naporno biti moj učenik.

10. Je li Vam neka generacija ostala u posebnom sjećanju?

Generacija 1994./1995. – 1997./1998. Bio sam prvi put u karijeri razrednik odjelu prirodoslovno-matematičke gimnazije (4.b). Ekskurzija u španjolski Lloret de Mar bila je skoro nadrealno iskustvo u maniri stripa Alan Ford.

11. Što Vam najviše smeta kod novijih generacija učenika?

Siromašan rječnik i oskudno izražavanje jednom riječju ili prejednostavnom rečenicom.

12. Što biste poručili sadašnjim maturantima?

Poduzmite na vrijeme sve moguće razumne korake kako biste što više povećali šanse za upis željenoga studija. Pritom, naravno, smijete pogriješiti, ali grešku ne ponoviti.

13. Imate li neke savjete za buduće studente psihologije?

A što reći, „kakvu posluku porati...“

14. Što biste bili da niste profesor psihologije? Biste li htjeli predavati neki drugi predmet ili biste radije radili neko potpuno drukčije zanimanje?

Rado bih bio arhitekt i dizajner namještaja.

15. Što planirate raditi kada odete u mirovinu?

Uređivati kuću i okućnicu u Požegi i na Korčuli, pisati stručne radove o kurikulskoj teoriji i praksi u našem obrazovnom sustavu, družiti se s članovima obitelji i prijateljima...

Intervjuirali: Andrija Perić, Paula Uložnik,
Ivona Miličić, Melanie Tajdan, Kristina Nikić,
Klara Filić, Leonarda Gojković, Helena Starčević, 4.c